

Bakalářská práce

Zdeňka Zábilková

Příprava a realizace literární předlohy a její využití při práci s dětským kolektivem (s využitím dramatické výchovy)

Formální stránka

Práce obsahuje 32 stran normalizovaného textu (včetně obsahu a seznamu použitých zdrojů), čímž se pohybuje na dolní hranici požadovanému rozsahu bakalářské práce na TF JU. K formální stránce mám ještě následující připomínky:

Autorka uvádí na konci práce celkem 9 použitých odborných pramenů, což samo o sobě je velmi malé množství. V samotném textu se však odvolává pouze na některé z uvedených autorů. V podstatě většina práce se odvolává pouze na dva autory – Valentu a Machkovou, což jsou sice v oblasti dramatické výchovy klíčoví autoři, ale ani bakalářská práce nemůže vystačit pouze s odkazy na jejich díla. Celá kapitola 1.3 – Historie divadla – neodkazuje ani na jeden odborný pramen. Negativní připomínku mám i ke způsobu používání citací. Autorka cituje občas přímo v textu, občas pod čarou. Metodická příručka TF JU sice připouští oba způsoby, ovšem autor by se měl v rámci jedné práce rozhodnout pro jeden styl citování. Navíc autorka občas v citaci uvnitř textu neuvádí strany díla, ze kterého cituje /např. s. 8 – citace z Valenty/. (Příklad smíšeného užívání citací zejména na s. 9.)

Stylistická stránka

V práci ne nevyskytují příliš často gramatické ani tiskové chyby (až na menší výjimky – např. na s. 9 začíná věta přímé citace malým písmenem, nebo chybějící čárka v souvětí v předposledním odstavci úvodu – s. 6))

Větším problémem pro autorku bylo zachování odborného jazyka. V textu se dopouští často velkých stylistických neobratností a užívání nespisovného jazyka (např. v úvodní kapitole - 1. odst.: dramatická výchova je něco, co je stále opomíjeno; pro většinu lidí nemá dramatická výchova až tak velký význam, jaký by mít mohla; pedagog je velmi klíčovým bodem v edukačním procesu. Na s. 8 špatný pořádek slov ve větě: Divadelní představení při výchovné činnosti s dětmi můžeme využít. Na s. 7 užívá popularizačního stylu: Většina z nás si pravděpodobně při slově dramatická výchova představí něco jako zájmový kroužek, kde se hraje divadlo, atd. Dlužno ovšem podotknout, že stylistických neobratností se dopouští v rámci snahy o vlastní formulace. Autorčina snaha tak působí dojmem odborné nevyspělosti.

Obsahová stránka

Obsahová stránka je nejslabším místem práce. Autorka nevyčerpala téma naznačené v názvu a poněkud nejasně i v úvodu práce (např. formulace typu „na závěr se podíváme na výběr a realizaci literární předlohy...“). Některé kapitoly, které souvisí s vlastním tématem pouze okrajově, jsou omezeny na dlouhé výčty, které připomínají telefonní seznam. Jde zejména o kapitoly 1.2.2 – 1.2.5, na jejichž konci autorka vydává prostý výčet za popis možných metod dramaticko-pedagogické činnosti s dětským kolektivem. Smysl takového výčtu zůstává vzhledem k tématu práce nejasný. V práci tak malého rozsahu věnovala 4 strany historii divadla, které skutečně s tématem práce souvisí jen velmi okrajově. Největší rozpaky však budí příklad autorské tvorby dramatu, jehož přiblížení činí dojem, že za adresáty autorka zvolila žáky prvního stupně ZŠ, nikoliv akademickou obec. Hovoří o „holčičce, říkejme jí třeba Anička... a o chlapečkovi – říkejme mu třeba Pepíček“.

„Paní učitelka“ tvoří v podání autorky v rámci přiblížení etického rozměru situace žákům „drama“ – spíše jednoduchou dramatickou scénku. Autorka v rámci příkladu upozorňuje na některé zásady dramatické výchovy, které by snad neměl porušovat ani učitel neznalý tohoto způsobu práce. V závěru práce tvrdí, že práce přispěla k poznání vhodnosti dramatické výchovy v práci pedagoga volného času. To nelze popřít, učinila tak však na velmi povrchní a místy až infantilní úrovni, která odpovídá úrovni bakalářské práce jen stěží.

Závěr:

Práce je zpracována pečlivě po stránce formální. Vykazuje známky odborné nevyspělosti jak po stránce stylistické, tak po stránce obsahové.

Navrhovaná známka:

Dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, PhD.